

Величезною є роль викладача в формуванні соціальних навичок. Тільки при створенні довірчих комунікативних відносин, умінні правильно приймати рішення, керувати конфліктами, використовувати лідерські якості можлива успішна робота групи в цілому. Саме викладач удосконалює роботу навчальної групи, пояснюючи, які моделі поведінки слід використовувати в подальшій роботі, а від яких слід відмовитися або змінити.

З метою більш ефективного управління самостійною роботою викладачеві необхідно аналізувати помилки студентів. Можливий спільний зі студентами, колективний аналіз результатів виконаної роботи. Це дозволить викладачеві направити подальше засвоєння матеріалу в потрібному напрямку.

Отже, керована самостійна робота студентів значно покращує результати навчання та удосконалює сформовані компетенції фахівця.

Література:

1. Лученкова Е.С. Управляемая самостоятельная работа студента как способ его включения в активную учебную деятельность/Е.С.Лученкова. - Режим доступа: https://www.gstu.by/sites/default/files/atoms/files/8f/08/statya_luchenkova_sekciya_no2.pdf

2. Голубович У.О. Управляемая самостоятельная работа студентов при обучении специальной лексике./У.О.Голубович. – Материалы XII Международной научно-методической конференции «Перспективы развития высшей школы». – Режим доступа: <https://www.ggau.by/prints/konferency/5067-sbornik-materialov-khii-nauchno-metodicheskoy-konferentsii-perspektivy-razvitiya-vysshej-shkoly>

УДК 37 (477)

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ СВІТОВОГО ДОСВІДУ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Солопун Н.М., к.е.н., доцент
solopunnataliya@gmail.com

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Вищу освіту слід розглядати як процес розвитку і навчання, що реалізується з метою придбання різних компетенцій здобувачами. Освітні результати, одержувані в ході цього процесу, сприятимуть як

успішному формуванню професійного зростання, так і соціальному успіху.

Світові освітні організації прагнуть до постійного підвищення якості академічної та безперервної освіти, до забезпечення їх прозорості і якості з метою сприяння академічній і професійній мобільності.

Досягнення вказаних цілей стає можливим через підтримання новітніх ідей, що пропонуються провідними освітніми організаціями та системами академічної та безперервної освіти на національному та міжнародному рівнях. Наприклад, за допомогою заходів з акредитації та сертифікації, оцінки, консультування та навчання в області якості і організаційного розвитку навчальних установ з урахуванням провідного міжнародного досвіду.

Сучасні тенденції розвитку світу, а саме діджиталізація, глобалізація, неоекологія, демографічні зміни тощо, здійснюють вплив як на ринок праці, так і на стан системи, що здійснює підготовку професійних кадрів для ринку праці, враховуючи і системи навчання протягом життя [2]. Тому є потреба у імплементації міжнародного досвіду, визнанню глобальних мегатрендів на рівні державних освітянських програм, стратегій тощо.

Істотною ознакою сучасної системи освіти є постійно зростаючий попит з боку бізнесу на наявність у фахівців якісних технологічних та соціальних навичок. Під технологічними навичками та компетенціями ми розуміємо здатність до розробки та впровадження інновацій, соціальних навичок і значущих особистісних якостей (підприємництво, лідерство, ініціативність, комунікативність тощо), а також розвинених когнітивних навичок, тобто креативність, критичне мислення, обробка складної інформації тощо.

Тому для досягнення таких освітньо-професійних навичок та компетенцій особливої актуальності набуває дотримання якості під час навчального процесу. Робота з якістю освіти має базуватися на підході Total Quality Management (TQM), згідно з яким якість є не метою, а невід'ємною частиною кожної діяльності, кожного процесу і кожної діяльності освітньої організації та окремих її членів [2].

Звісно, освіта в країнах світу відрізняється за багатьма ознаками: педагогічною системою, формою освітнього процесу, коштами, які люди вкладають в навчання тощо. Це стосується й рівня якості освіти, який залежить від багатьох факторів, починаючи від фінансування, закінчуючи структурою навчання.

Досвід європейських країн свідчить про те, що університети надають студентам фундаментальні, якісні знання, тобто студенти отримують теоретичну базу, яка дозволить їм грамотно застосовувати засвоєні знання на практиці. Таким чином, здобувач освіти за період свого навчання формує якісні професійні навички. Саме з цієї причини випускники відомих європейських навчальних закладів завжди цінувалися як професіонали в будь-якій країні світу. Крім того, європейські заклади вищої освіти надають здобувачам доступ до таких знань, які спрямовані й на розвиток особистості, які сприяють розширенню світогляду та ерудиції. Все це стало можливим саме через сформовану систему забезпечення якості освіти. Тому вітчизняним закладам вищої освіти слід й надалі звертати увагу на досвід ефективно працюючих закордонних закладів освіти, не забуваючи при цьому про власну автентичність.

Література:

1. Карстина С.Г., Цехиель О.Н., Мачадо К. Вклад казахстанско-немецкого сотрудничества в создание инструментария оценки программ профессионального образования // *Высшее образование в России*. 2021. Т. 30. № 1. С. 132-143. DOI: 10.31992/0869-3617-2021-30-1-132-143.

2. Qualitätsmanagement-Handbuch / Quality Policy of ASIIN. URL : https://www.asiin.de/files/content/dokumente/QM-Handbuch_ASIIN_eV_2011-10-27_Aenderung_2016-04-27.pdf

УДК 378.1

ДУАЛЬНА ОСВІТА: ДОСВІД ПРОВІДНИХ КРАЇН

*Вербицька В.І., к.е.н., доцент,
verbytska@i.ua*

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

*Бредіхін В.М., к.т.н., доцент,
bredixinv@gmail.com*

Харківський національний університет будівництва та архітектури

Дуальна система освіти передбачає поєднання навчання з періодами виробничої діяльності. Майбутній фахівець вчиться в двох установах, де, освоюючи теорію, проходить водночас і практику. З одного боку, отримує освіту в професійній школі (вона дає теоретичні знання), а з іншого - на навчальному підприємстві, де виробляються необхідні для даного виробництва компетенції. Обидві